

○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

(ต. ๒๒)

คดีหมายเลขดำที่ อ.๕๐๔/๒๕๕๗
คดีหมายเลขแดงที่ อ.๔๑๕/๒๕๕๐

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๒๐ เดือน ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๐

ระหว่าง

นางสาวสมใจ แก้วประดับ ที่ ๑

ผู้ฟ้องคดี

นางสาวจิตราภรณ์ เจียรอุดมทรัพย์ ที่ ๒

เด็กหญิงศศิภาณุจันทร ทรวงศรีพิพัฒน์

โดยนางสาวจิตราภรณ์ เจียรอุดมทรัพย์ ที่ ๓

นางถวิล แซ่เจีย ที่ ๔

นายเสถียร พันธุ์พันธ์ ที่ ๕

นางนงค์ พันธุ์พันธ์ ที่ ๖

นางสาวสุรีย์น้อย อยู่เจริญ ที่ ๗

นางสาวจันทร์ทิพย์ เพชรรัตน์ ที่ ๘

นายจิตรเสน จันทรสาขา ที่ ๙

นายสนธยา สระประทุม ที่ ๑๐

นายบุญถึง ศิลา ที่ ๑๑

นางสาวพัฒนา ธรรมนิยม ที่ ๑๒

สำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ

(สำนักงานพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ เดิม)

ผู้ถูกฟ้องคดี

/เรื่อง...

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครองอันเกิดจากการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ (อุทธรณ์คำพิพากษา)

ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ฟ้องคดีที่ ๔ และผู้ฟ้องคดีที่ ๗ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๒ ยื่นอุทธรณ์คำพิพากษา ในคดีหมายเลขดำที่ ๑๕๑๖/๒๕๔๔ หมายเลขแดงที่ ๑๘๒๐/๒๕๔๕ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองกลาง) ซึ่งเป็นคดีที่โอนมาจากเรื่องที่ร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ ตามมาตรา ๑๐๓ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองคนฟ้องว่า ผู้ถูกฟ้องคดีละเว้นไม่ดำเนินการตรวจสอบควบคุมการดำเนินการเกี่ยวกับการจัดเก็บเครื่องฉายรังสีโคบอลต์ - ๖๐ ซึ่งบรรจุสารกัมมันตภาพรังสีโคบอลต์ - ๖๐ ให้ถูกต้องปลอดภัยตามหน้าที่ที่กำหนดในกฎกระทรวงเป็นเหตุให้มีผู้นำชิ้นส่วนดังกล่าวมาขายให้แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๙ และผู้ฟ้องคดีที่ ๑๐ ซึ่งได้นำชิ้นส่วนดังกล่าวกลับไปยังที่พัก และได้ร่วมกับผู้ฟ้องคดีที่ ๑๑ พยายามแยกชิ้นส่วนดังกล่าวทำให้ได้รับสารกัมมันตภาพรังสีที่รั่วไหลออกมาจากชิ้นส่วนดังกล่าวและเกิดอาการเจ็บป่วยต่อมา ผู้ฟ้องคดีที่ ๙ ได้นำชิ้นส่วนดังกล่าวไปขายให้แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ สามีมของผู้ฟ้องคดีที่ ๒ และลูกจ้างได้ตัดแยกแท่งตะกั่วที่ห่อหุ้มสารกัมมันตภาพรังสีโคบอลต์ - ๖๐ ออกจากกันทำให้สารกัมมันตภาพรังสีแพร่ออกมาในปริมาณสูง ทำให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ฟ้องคดีที่ ๔ ผู้ฟ้องคดีที่ ๗ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๒ เจ็บป่วยจากการได้รับสารกัมมันตภาพรังสีบิดาของผู้ฟ้องคดีที่ ๓ และบุตรของผู้ฟ้องคดีที่ ๕ และผู้ฟ้องคดีที่ ๖ ถึงแก่ความตายเนื่องจากได้รับรังสีดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีทั้งสองคนได้ยื่นคำร้องขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดเชยค่าสินไหมทดแทน แต่ผู้ถูกฟ้องคดีเพิกเฉย ทำให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองคนได้รับความเดือดร้อนเสียหาย จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครอง

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดเชยค่าเสียหาย ๑,๔๐๗,๕๐๐ บาท ค่ารักษาพยาบาล ๑๕ ปี เป็นเงิน ๕,๒๕๐,๐๐๐ บาท รวมค่าสินไหมทดแทนทั้งสิ้น ๖,๖๕๗,๕๐๐ บาท แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑
๒. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดเชยค่าเสียหาย ๗,๐๒๗,๙๖๔ บาท ค่ารักษาพยาบาล ๑๕ ปี เป็นเงิน ๕,๒๕๐,๐๐๐ บาท รวมค่าสินไหมทดแทนทั้งสิ้น ๑๒,๒๗๗,๙๖๔ บาท แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๒

/๓. ให้...

๓. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทน ๔,๓๗๕,๕๗๒ บาท แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๓
๔. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้ค่าเสียหาย ๒,๕๓๐,๓๖๔ บาท ค่ารักษาพยาบาล ๑๕ ปี เป็นเงิน ๕,๒๕๐,๐๐๐ บาท รวมค่าสินไหมทดแทนทั้งสิ้น ๗,๗๘๐,๓๖๔ บาท แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๔
๕. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทน ๔,๒๑๑,๕๐๐ บาท แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๕
๖. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทน ๓,๕๕๒,๐๐๐ บาท แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๖
๗. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้ค่าเสียหาย ๓,๒๔๕,๒๘๑ บาท ค่ารักษาพยาบาล ๑๕ ปี เป็นเงิน ๕,๒๕๐,๐๐๐ บาท รวมค่าสินไหมทดแทนทั้งสิ้น ๘,๔๙๕,๒๘๑ บาท แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๗
๘. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้ค่าเสียหาย ๑,๕๖๕,๐๐๐ บาท ค่ารักษาพยาบาล ๑๕ ปี เป็นเงิน ๕,๒๕๐,๐๐๐ บาท รวมค่าสินไหมทดแทนทั้งสิ้น ๖,๘๑๕,๐๐๐ บาท แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๘
๙. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้ค่าเสียหาย ๖,๐๗๘,๑๐๐ บาท ค่ารักษาพยาบาล ๑๕ ปี เป็นเงิน ๕,๒๕๐,๐๐๐ บาท รวมค่าสินไหมทดแทนทั้งสิ้น ๑๑,๓๒๘,๑๐๐ บาท แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๙
๑๐. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้ค่าเสียหาย ๒,๙๗๓,๗๔๐ บาท ค่ารักษาพยาบาล ๑๕ ปี เป็นเงิน ๕,๒๕๐,๐๐๐ บาท รวมค่าสินไหมทดแทนทั้งสิ้น ๘,๒๒๓,๗๔๐ บาท แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑๐
๑๑. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้ค่าเสียหาย ๖,๕๖๙,๒๔๕ บาท ค่ารักษาพยาบาล ๑๕ ปี เป็นเงิน ๕,๒๕๐,๐๐๐ บาท รวมค่าสินไหมทดแทนทั้งสิ้น ๑๑,๘๑๙,๒๔๕ บาท แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑๑
๑๒. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้ค่าเสียหาย ๓,๑๙๐,๐๐๐ บาท ค่ารักษาพยาบาล ๑๕ ปี เป็นเงิน ๕,๒๕๐,๐๐๐ บาท รวมค่าสินไหมทดแทนทั้งสิ้น ๘,๔๔๐,๐๐๐ บาท แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑๒

พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าวนับแต่วันละเมิด จนกว่าจะชำระเสร็จ หรือให้ผู้ถูกฟ้องคดีรับผิดชอบค่ารักษาพยาบาลของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ฟ้องคดีที่ ๔ และผู้ฟ้องคดีที่ ๗ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๒ ที่ต้องรักษาตัวอย่างต่อเนื่อง จนกว่าจะมีสุขภาพอนามัยเป็นปกติพร้อมค่าสินไหมทดแทน

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติเป็นเหตุให้เกิดละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีทั้งสองคน จึงมีคำพิพากษา เมื่อวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๔๕ พิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑

/เป็นเงิน...

เป็นเงิน ๕๒,๕๐๐ บาท แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ เป็นเงิน ๑๒๗,๓๑๕ บาท แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๓ เป็นเงิน ๒๖๑,๗๓๗ บาท แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๔ เป็นเงิน ๘๗,๔๒๓ บาท แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๕ และผู้ฟ้องคดีที่ ๖ รวมกันเป็นเงิน ๘๑๐,๗๘๐ บาท แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๗ เป็นเงิน ๘๕,๒๒๑ บาท แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๘ เป็นเงิน ๔๓,๑๖๐ บาท แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๙ เป็นเงิน ๑,๖๐๖,๖๘๐ บาท แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑๐ เป็นเงิน ๓๖๕,๑๔๐ บาท แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑๑ เป็นเงิน ๑,๓๘๒,๓๔๕ บาท แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑๒ เป็นเงิน ๔๐๐,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละเจ็ดครึ่งต่อปี นับแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ เป็นต้นไป จนกว่าจะชำระเสร็จ ภายในกำหนด ๓๐ วัน และให้สงวนสิทธิที่จะแก้ไขคำพิพากษาในส่วนคำรักษาพยาบาลในอนาคตที่จะต้องติดตามผลการตรวจเลือด โครโมโซม ดีเอ็นเอ และบาดแผลของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ฟ้องคดีที่ ๔ และผู้ฟ้องคดีที่ ๗ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๒ เพื่อกำหนดคำรักษาพยาบาลในอนาคตอีกภายในระยะเวลาไม่เกิน ๒ ปี นับแต่วันที่มิคำพิพากษา คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก

ผู้ฟ้องคดีทั้งสิบสองคนอุทธรณ์ และยื่นคำร้องขอแก้ไขอุทธรณ์ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษาแก้ไขประเด็นเรื่องค่าเสียหาย โดยขอกำหนดค่าสินไหมทดแทน และให้สงวนสิทธิที่จะแก้ไขคำพิพากษาในส่วนคำรักษาพยาบาลในอนาคตที่จะต้องติดตามผลการตรวจเลือด โครโมโซม ดีเอ็นเอ และบาดแผลของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ฟ้องคดีที่ ๔ และผู้ฟ้องคดีที่ ๗ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๒ เพื่อกำหนดคำรักษาพยาบาลในอนาคต และค่าเสียหายความสามารถในการประกอบกิจการในอนาคตของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ฟ้องคดีที่ ๔ ผู้ฟ้องคดีที่ ๗ ผู้ฟ้องคดีที่ ๘ และผู้ฟ้องคดีที่ ๑๐ ภายในระยะเวลาเกิน ๒ ปี นับแต่วันที่มิคำพิพากษา

ผู้ถูกฟ้องคดีแก่อุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีทั้งสิบสองคนว่า ผู้ฟ้องคดียังมีได้ดำเนินการตามขั้นตอนตามมาตรา ๔๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ จึงไม่มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครอง ผู้ฟ้องคดีรู้เหตุแห่งการฟ้องคดีแล้วตั้งแต่วันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ แต่ได้ยื่นคำร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์เมื่อวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๔๔ จึงเกินกำหนดระยะเวลาการฟ้องคดีตามมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีสิทธินำคดีนี้มาร้องทุกข์หรือฟ้องศาลได้ และผู้ถูกฟ้องคดีมิใช่เป็นเจ้าของสารกัมมันตภาพรังสีโคบอลต์ - ๖๐ ผู้ฟ้องคดีที่ ๙ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๑ มีส่วนทำให้เกิดการแพร่กระจายของรังสีด้วย ส่วนค่าเสียหายศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้เหมาะสมและสมควรแก่เหตุแล้ว

/ในระหว่าง...

ในระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองสูงสุด ผู้ฟ้องคดีทั้งสิบสองคน ยื่นคำร้องขอถอนอุทธรณ์ ซึ่งศาลปกครองสูงสุดได้มีคำสั่งอนุญาตให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสิบสองคน ถอนอุทธรณ์

ภายหลังจากที่ศาลปกครองชั้นต้นมีคำพิพากษาแล้ว ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ฟ้องคดีที่ ๔ และผู้ฟ้องคดีที่ ๗ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๒ อ้างว่าได้เข้ารับการตรวจรักษาพยาบาล และตรวจเพื่อเฝ้าระวังอาการเจ็บป่วย ขอให้ศาลพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีรับผิดชอบ ค่ารักษาพยาบาล ดังนี้ ๑. ค่ารักษาพยาบาลในอนาคตบางส่วนที่เกิดขึ้นภายหลัง ที่ศาลปกครองชั้นต้นมีคำพิพากษาของผู้ฟ้องคดีแต่ละรายรวมกันเป็นเงิน ๕๘,๗๕๘.๓๗ บาท ๒. ค่าใช้จ่ายในการตรวจเฝ้าระวังอาการเจ็บป่วยของผู้ฟ้องคดีแต่ละรายรวมกันเป็นเงิน ๒,๑๒๐,๕๕๐ บาท ๓. ค่าขยายยาลดเลือดของผู้ฟ้องคดีที่ ๙ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๑ รวมกันเป็นเงิน ๕๕,๘๔๕ บาท ๔. ค่ารักษาพยาบาลกรณีเจ็บป่วยเป็นโรคมะเร็ง คำนวณตามความเสียหายของผู้ฟ้องคดี แต่ละรายรวมกันเป็นเงิน ๑,๔๗๘,๓๖๗ บาท รวมเป็นเงินค่ารักษาพยาบาลในอนาคตทั้งสิ้น ๓,๗๑๓,๕๒๐.๓๐ บาท

ศาลปกครองชั้นต้นได้แสวงหาข้อเท็จจริง โดยให้โรงพยาบาลและบุคคลที่เกี่ยวข้องชี้แจงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการตรวจรักษาผู้ฟ้องคดีดังกล่าว สรุปได้ความ ดังนี้

นายแพทย์ธวัชชัย บุญพัฒน์พงศ์ แพทย์ผู้ตรวจรักษาผู้ฟ้องคดีที่ ๙ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๑ ชี้แจงว่าผู้ฟ้องคดีที่ ๙ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๑ จะต้องได้รับการตรวจติดตามผล ทุกๆ ๓ เดือน อย่างน้อย ๕ ปี นับแต่วันเกิดเหตุ เพื่อเฝ้าระวังบาดแผลใหม่และผลข้างเคียง และต้องได้รับขยายยาลดเลือดติดต่อกันเป็นระยะเวลา ๓ ปี เพื่อลดอาการเส้นเลือดตีบ จากการได้รับรังสี มะเร็งเกิดจากการเป็นแผลเรื้อรัง ในกรณีที่ไม่มีบาดแผลขึ้นมาใหม่ โอกาสที่จะเป็นมะเร็งน้อยมาก กรณีของผู้ฟ้องคดีที่ ๙ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๑ บาดแผลหายแล้ว โอกาสที่จะเป็นมะเร็งจึงมีน้อยมาก

แพทย์หญิงวารุณี จินารัตน์ แพทย์ผู้ตรวจรักษาผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ฟ้องคดีที่ ๔ และผู้ฟ้องคดีที่ ๗ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๒ ชี้แจงว่า ผลการตรวจโครโมโซม ของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ฟ้องคดีที่ ๔ และผู้ฟ้องคดีที่ ๗ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๐ ผิดปกติ แต่ไม่สามารถบ่งชี้ว่าจะเกิดโรคได้ และเห็นว่าผู้ฟ้องคดีดังกล่าวจะต้องตรวจติดตามสุขภาพ และตรวจทางห้องปฏิบัติการ (เลือด) ทุก ๖ เดือน และต้องตรวจโครโมโซมปีละ ๑ ครั้ง ไปตลอดชีวิต โดยเสียค่าใช้จ่ายในการตรวจโครโมโซมครั้งละประมาณ ๒,๐๐๐ บาท

/ส่วนค่าใช้จ่าย...

ส่วนค่าใช้จ่ายในการตรวจทางห้องปฏิบัติการ (เลือด) ครั้งละประมาณ ๑,๒๐๐ บาท ผู้ฟ้องคดีดังกล่าวมิใช่ผู้ป่วยเนื่องจากหายแล้ว แต่อยู่ในกรณีที่จะต้องตรวจเฝ้าระวังอาการเจ็บป่วยเท่านั้น ในการตรวจเฝ้าระวังอาการเจ็บป่วยเป็นเวลา ๑๐ ปี หรือตลอดชีวิต เพื่อเป็นบทเรียนการศึกษาในอนาคตและหากมีผลกระทบอย่างใดจะได้ทำการรักษาได้รวดเร็วขึ้น ส่วนโครโมโซมของผู้ฟ้องคดีที่ ๑๑ และผู้ฟ้องคดีที่ ๑๒ ปกติ ไม่จำเป็นที่จะต้องมาตรวจติดตามอีก ในการตรวจรักษาและเฝ้าระวังอาการของผู้ฟ้องคดีดังกล่าว โรงพยาบาลไม่ได้คิดค่าใช้จ่ายส่วนกรณีที่โรงพยาบาลราชวิถีเรียกเก็บค่าใช้จ่ายจากผู้ฟ้องคดีที่ ๙ และผู้ฟ้องคดีที่ ๑๐ เนื่องจากผู้ฟ้องคดีที่ ๙ และผู้ฟ้องคดีที่ ๑๐ ไม่ได้ติดต่อขอยกเว้นจากโรงพยาบาลก่อน

โรงพยาบาลราชวิถีชี้แจงว่า ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ฟ้องคดีที่ ๔ ผู้ฟ้องคดีที่ ๗ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๒ ได้เข้าทำการรักษาภายหลังจากวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๔๔ จนถึงวันที่ทำหนังสือชี้แจง ฉบับลงวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๔๗ ค่ารักษาพยาบาลทั้งหมด โรงพยาบาลราชวิถีเป็นผู้รับผิดชอบ

โรงพยาบาลกรุงเทพชี้แจงการรักษาผู้ฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ฟ้องคดีที่ ๔ ว่า ไม่อาจจะบุ้ได้ว่าโรคและอาการที่เกิดขึ้นของผู้ป่วยมีความเกี่ยวเนื่องกับการเคยได้รับสารกัมมันตภาพรังสีหรือไม่

โรงพยาบาลสระบุรีชี้แจงว่า การตรวจรักษาของผู้ฟ้องคดีที่ ๑๑ เกิดการติดเชื้อของผิวหนังชั้นลึก ซึ่งไม่ได้มีสาเหตุโดยตรงจากการได้รับสารกัมมันตภาพรังสี แต่ความพิการของขาอาจเป็นปัจจัยเสี่ยงให้เกิดอาการบาดเจ็บและมีการติดเชื้อตามมาได้

โรงพยาบาลเมืองสมุทรปุ่เจ้า ชี้แจงว่า การตรวจรักษาของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ได้เกี่ยวข้องกับ การได้รับสารกัมมันตภาพรังสีแต่อย่างใด

โรงพยาบาลสำโรงชี้แจงว่า วันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๔๖ ผู้ฟ้องคดีที่ ๗ ได้ขอเจาะเลือดตรวจความสมบูรณ์ของเม็ดเลือดแดง ผลการตรวจอยู่ในเกณฑ์ปกติ

คลินิกพร้อมมิตรชี้แจงว่า ผู้ฟ้องคดีที่ ๙ และผู้ฟ้องคดีที่ ๑๐ ได้มาทำแผลที่มีมือทั้งสองข้างจริง และเมื่อวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๔๗ ศาลแพ่งได้มีคำพิพากษาในคดีหมายเลขดำที่ ๘๑๖/๒๕๔๔ คดีหมายเลขแดงที่ ๑๒๖๙/๒๕๔๗ ให้บริษัท กมลสุโกศล อีเล็คทริก จำกัด จำเลยที่ ๑ ชำระค่าสินไหมทดแทนในส่วนที่เกี่ยวกับค่าเดินทางภายหลังจากวันฟ้องคดีให้แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ฟ้องคดีที่ ๔ ผู้ฟ้องคดีที่ ๗ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๐ โดยกำหนดให้ปีละ

๒,๐๐๐ บาท รวม ๑๐ ปี เป็นเงิน ๒๐,๐๐๐ บาท ส่วนผู้ฟ้องคดีที่ ๑๑ กำหนดให้ปีละ ๕,๐๐๐ บาท รวม ๑๐ ปี เป็นเงิน ๕๐,๐๐๐ บาท และพิพากษาให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๙ ได้รับชดใช้ค่าเสียหายในส่วนค่ารักษาพยาบาลและค่าเดินทางไปรักษาที่คลินิกพร้อมมิตรแล้ว ส่วนผู้ฟ้องคดีที่ ๑๒ ศาลแพ่งมีคำสั่งไม่รับคำฟ้อง

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีค่ารักษาพยาบาลผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ฟ้องคดีที่ ๔ และผู้ฟ้องคดีที่ ๗ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๒ สามารถดำเนินการตรวจเม็ดเลือดแดง และตรวจโครโมโซมที่โรงพยาบาลราชวิถีโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย การที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ฟ้องคดีที่ ๔ เข้ารับการตรวจรักษาโรคที่โรงพยาบาลกรุงเทพด้วยโรคที่ไม่ได้เป็นผลมาจากการได้รับผลกระทบจากสารกัมมันตภาพรังสี และเจาะเลือดเพื่อตรวจเม็ดเลือดแดงโดยไม่แสดงพยานหลักฐานว่าตรวจเม็ดเลือดแดงเพื่อรักษาโรค ผู้ฟ้องคดีที่ ๗ เจาะเลือดเพื่อตรวจเม็ดเลือดแดงที่โรงพยาบาลสำโรงโดยไม่แสดงหลักฐานว่าตรวจเลือดเพื่อรักษาโรค ผู้ฟ้องคดีที่ ๙ และผู้ฟ้องคดีที่ ๑๐ ได้รับการรักษาจากโรงพยาบาลราชวิถีโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย แต่ไม่ดำเนินการตามขั้นตอนเพื่อให้ได้รับการยกเว้นค่าใช้จ่าย ค่าทำแผลของผู้ฟ้องคดีที่ ๙ ที่คลินิกพร้อมมิตรผู้ฟ้องคดีที่ ๙ ไม่ชี้แจงว่าเป็นคนละส่วนหรือส่วนเดียวกับที่ศาลแพ่งพิพากษาให้และไม่อ้างเหตุผลในการไปทำแผลที่คลินิกดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีทั้งเก้าจึงไม่มีสิทธิได้รับค่ารักษาพยาบาลดังกล่าว และไม่กำหนดค่าทำแผลให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๙ อีก กรณีค่าติดตามเฝ้าระวังทางสุขภาพในอนาคตอีกอย่างน้อย ๖ ปี ซึ่งอ้างความเห็นของแพทย์ผู้เชี่ยวชาญ นักวิชาการ ตัวอย่างคดีในต่างประเทศ หรือการประมาณการค่ารักษาพยาบาลโรคมะเร็งของโรงพยาบาลบำรุงราษฎร์ โดยขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีตั้งกองทุนเพื่อชดเชยค่าติดตามเฝ้าระวังทางสุขภาพและค่ารักษาพยาบาลในอนาคตนั้น การตั้งกองทุนดังกล่าวไม่มีกฎหมายบัญญัติรับรองสิทธิให้แก่ผู้ฟ้องคดี จึงไม่อาจบังคับให้ได้ กรณีค่าใช้จ่ายในการตรวจติดตามอาการ จากคำชี้แจงของแพทย์โรงพยาบาลราชวิถี ผู้ฟ้องคดี ๑ ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ฟ้องคดีที่ ๔ และผู้ฟ้องคดีที่ ๗ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๒ สามารถตรวจรักษาที่โรงพยาบาลราชวิถีและโรงพยาบาลอื่นของรัฐ โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย ยายยายหลอดเลือดที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๙ และผู้ฟ้องคดีที่ ๑๑ ต้องใช้ซึ่งไม่อยู่ในบัญชียาหลักสามารถเบิกจากยาประเภทเดียวกันจากโรงพยาบาลราชวิถีโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย ประกอบกับโครโมโซมของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ฟ้องคดีที่ ๔ และผู้ฟ้องคดีที่ ๗ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๐ มีอาการดีขึ้น และโครโมโซมที่มีรูปร่างผิดปกติไม่สามารถบ่งชี้ว่าจะเกิดโรคได้ ส่วนผู้ฟ้องคดีที่ ๑๑

/และผู้ฟ้องคดีที่ ๑๒...

และผู้ฟ้องคดีที่ ๑๒ โครโมโซมปกติ ผู้ฟ้องคดีที่ ๙ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๑ บาดแผลหายแล้ว และจะไปโรงพยาบาลเพื่อตรวจติดตามผลเท่านั้น ซึ่งการตรวจติดตามผลเพื่อเป็นบทเรียน การศึกษาในอนาคต หากมีผลกระทบจะได้รักษาได้เร็วขึ้น จึงฟังไม่ได้ว่าผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ฟ้องคดีที่ ๔ และผู้ฟ้องคดีที่ ๗ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๒ จะต้องเสียค่าใช้จ่าย ในการตรวจติดตามอาการ กรณีการรักษาจากการป่วยเป็นโรคมะเร็งคำนวณตามความเสี่ยง ตามคำชี้แจงของแพทย์ผู้ทำการรักษา ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ฟ้องคดีที่ ๔ และผู้ฟ้องคดีที่ ๗ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๒ มีโอกาสเป็นมะเร็งน้อยมาก จึงยังรับฟังไม่ได้ว่าผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ฟ้องคดีที่ ๔ และผู้ฟ้องคดีที่ ๗ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๒ มีความเสี่ยงที่จะป่วยเป็นโรคมะเร็ง และค่ารักษากรณีนี้มิได้เป็นประเด็นพิพาทมาแต่ต้น จึงไม่มีเหตุต้องวินิจฉัยในประเด็นนี้ สำหรับกรณีขอให้ศาลพิพากษาให้สงวนสิทธิที่จะแก้ไขคำพิพากษาในส่วนค่ารักษาพยาบาล ในอนาคตออกไปเป็นคราว ๆ ละไม่เกิน ๒ ปี จนกว่าจะครบกำหนด ๑๐ ปี มาตรา ๔๔๔ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ให้อำนาจศาลสงวนสิทธิที่จะแก้ไข คำพิพากษาได้ไม่เกิน ๒ ปี ซึ่งศาลได้สงวนสิทธิที่จะแก้ไขคำพิพากษาไว้สองปีแล้ว จึงไม่อาจสงวนสิทธิแก้ไขคำพิพากษาได้อีก นอกจากนี้ ค่ารักษาพยาบาลในอนาคตรวมถึง ค่าพาหนะ หรือค่าเดินทางไปทำการตรวจรักษาด้วย ซึ่งค่าพาหนะดังกล่าวศาลแพ่ง ได้มีคำพิพากษาในคดีหมายเลขดำที่ ๘๑๖/๒๕๔๔ คดีหมายเลขแดงที่ ๑๒๖๙/๒๕๔๗ ให้บริษัท กมลสุโกศล อีเล็คทริก จำกัด จำเลยที่ ๑ ชำระค่าสินไหมทดแทนเป็นค่าเดินทางไป ให้แพทย์ตรวจหลังวันฟ้องแก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ฟ้องคดีที่ ๔ และผู้ฟ้องคดีที่ ๗ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๐ ปีละ ๒,๐๐๐ บาท รวม ๑๐ ปี และกำหนดให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑๑ ปีละ ๕,๐๐๐ บาท รวม ๑๐ ปี เช่นกัน และศาลแพ่งได้สงวนสิทธิที่จะแก้ไขคำพิพากษาในส่วนค่าสินไหมทดแทน เพื่อความเสียหายแก่ร่างกายหรืออนามัยและค่าเสียหายที่เสียความสามารถ ในการประกอบกิจการภายในกำหนดสองปีตามมาตรา ๔๔๔ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมาย แพ่งและพาณิชย์ โดยได้นำค่าเดินทางหรือค่าพาหนะที่กำหนดให้แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ฟ้องคดีที่ ๔ และผู้ฟ้องคดีที่ ๗ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๑ ไปรวมกับค่าสินไหมทดแทนในส่วนอื่น แล้วหักออกจากค่ารักษาพยาบาลและหรือค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายอย่างอื่น อันมิใช่ตัวเงินที่ศาลปกครองได้มีคำพิพากษา ซึ่งผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ฟ้องคดีที่ ๔ และผู้ฟ้องคดีที่ ๗ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๑ ได้รับไปแล้วจากผู้ถูกฟ้องคดี ทั้งได้รับเงินค่าเสียหาย จากบริษัท กมลสุโกศล อีเล็คทริก จำกัด จำเลยที่ ๑ ในคดีแพ่งดังกล่าวไปแล้วบางส่วน

ดังนั้น แม้จะฟังว่าผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ฟ้องคดีที่ ๔ และผู้ฟ้องคดีที่ ๗ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๑ ได้เสียค่าพาหนะไปตรวจรักษาพยาบาลตามที่กล่าวอ้าง ค่าพาหนะดังกล่าวก็ยังไม่เกินจำนวนที่ศาลแพ่งได้พิพากษาไว้ และค่าเดินทางหรือค่าพาหนะดังกล่าวที่ศาลแพ่งได้กำหนดให้เหมาะสมดีแล้ว จึงไม่กำหนดให้อีก ส่วนผู้ฟ้องคดีที่ ๑๒ ไม่เคยเข้ารับการตรวจรักษา มาเป็นเวลาถึงเกือบ ๔ ปี แต่เมื่อได้รับหมายศาลให้แสดงหลักฐานการตรวจรักษา จึงไปให้แพทย์ทำการตรวจ การที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑๒ ไปให้แพทย์ตรวจโครโมโซมมิได้เกิดจากความจำเป็นที่ต้องไปตรวจรักษาเพื่อเฝ้าระวังอาการของโรคหรือความเจ็บป่วย แต่เพื่อนำมาเป็นหลักฐานแสดงต่อศาลเพื่อให้ศาลกำหนดค่ารักษาพยาบาลในอนาคต จึงไม่อาจรับฟังได้ว่าผู้ฟ้องคดีที่ ๑๒ จำเป็นต้องไปทำการตรวจรักษาตามที่อ้าง จึงไม่กำหนดให้ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ฟ้องคดีที่ ๔ และผู้ฟ้องคดีที่ ๗ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๒ จึงไม่มีสิทธิได้รับค่ารักษาพยาบาลในอนาคต

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกคำขอของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ฟ้องคดีที่ ๔ และผู้ฟ้องคดีที่ ๗ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๒ ในส่วนค่ารักษาพยาบาลในอนาคตที่จะต้องติดตามผลการตรวจเลือด โครโมโซม ดีเอ็นเอ และบาดแผลของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ฟ้องคดีที่ ๔ และผู้ฟ้องคดีที่ ๗ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑๒

ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ฟ้องคดีที่ ๔ และผู้ฟ้องคดีที่ ๗ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๒ อุทธรณ์ว่า ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ฟ้องคดีที่ ๔ และผู้ฟ้องคดีที่ ๗ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๒ ไม่ติดใจอุทธรณ์สำหรับค่ารักษาพยาบาลของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ฟ้องคดีที่ ๔ และผู้ฟ้องคดีที่ ๗ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๒ ในส่วนที่เกิดขึ้นนับแต่วันหลังจากศาลปกครองชั้นต้นมีคำพิพากษา แต่เนื่องจากผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ฟ้องคดีที่ ๔ และผู้ฟ้องคดีที่ ๗ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๒ ยังได้รับผลกระทบทางสุขภาพในลักษณะเรื้อรังจากการได้รับรังสี แต่ยังไม่ปรากฏอาการ จึงมีความเสี่ยงที่จะเกิดมะเร็งในอนาคตมากกว่าคนปกติทั่วไป ซึ่งเป็นผลกระทบทางสุขภาพในอนาคตอันเนื่องมาจากมลพิษและเทคโนโลยีสมัยใหม่ เช่น โคบอลต์ - ๖๐ ในคดีนี้ วิธีการเยียวยาความเสียหายโดยการตรวจติดตามเฝ้าระวังทางสุขภาพเพื่อพบอาการของโรคในระยะเริ่มต้นและรักษาพยาบาลในกรณีเกิดอาการเจ็บป่วยในอนาคตได้ทันทั่วทั้งที่ จึงเป็นการชดเชยความเสียหายทางสุขภาพที่เหมาะสมและเป็นธรรมแก่ผู้ฟ้องคดีในฐานะผู้ถูกกระทำละเมิด ซึ่งค่าใช้จ่ายในการตรวจติดตามเฝ้าระวังทางสุขภาพและค่ารักษาพยาบาลในกรณีเกิดอาการเจ็บป่วยเป็นค่ารักษาพยาบาลในอนาคต และผู้ฟ้องคดี

/มีสิทธิเลือก...

มีสิทธิเลือกที่จะรับการรักษาดังกล่าวที่สถานพยาบาลใดที่ตนเห็นว่าเหมาะสมความทุกข์ให้แก่ผู้ฟ้องคดีมากที่สุด ผู้ถูกฟ้องคดีจึงต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายค่ารักษาพยาบาลในส่วนค่าตรวจรักษาแผนการวินิจฉัยอาการเจ็บป่วยให้แก่ผู้ฟ้องคดีตามที่ร้องขอ สำหรับค่ารักษาการเจ็บป่วยเป็นมะเร็งคำนวณตามความเสี่ยง ผู้ฟ้องคดีได้ฟ้องขอให้ศาลกำหนดให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระค่ารักษาพยาบาลในอนาคต โดยคิดระยะเวลาในการรักษา ๑๕ ปี คิดค่ารักษาพยาบาลคนละ ๕,๒๕๐,๐๐๐ บาท หรือให้รับผิดชอบในค่ารักษาพยาบาลของผู้ฟ้องคดีที่ต้องรักษาตัวอย่างต่อเนื่องจนกว่าจะมีสุขภาพอนามัยเป็นปกติพร้อมค่าสินไหมทดแทน ซึ่งค่ารักษาพยาบาลดังกล่าวคำนวณจากค่าใช้จ่ายในการรักษาโรคมะเร็ง ดังนั้น การที่ผู้ฟ้องคดีเสนอให้ศาลกำหนดค่ารักษาพยาบาลในอนาคต โดยคำนวณตามความเสี่ยงของการเกิดโรคมะเร็งแก่ผู้ฟ้องคดี จึงเป็นการเสนอวิธีการในการกำหนดค่าเสียหายที่ผู้ถูกฟ้องคดีต้องชำระแก่ผู้ฟ้องคดีตามที่ศาลปกครองชั้นต้นได้สงวนสิทธิที่จะแก้ไขคำพิพากษาในส่วนค่ารักษาพยาบาลในอนาคตไว้สองปี มิใช่เป็นการเสนอประเด็นขึ้นใหม่ตามที่ศาลปกครองชั้นต้นมีคำพิพากษา คำขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีตั้งกองทุนเพื่อเป็นค่ารักษาพยาบาลในอนาคตสำหรับผู้ฟ้องคดีเบิกจ่ายเมื่อมีค่าใช้จ่ายจริงในอนาคต จึงเป็นคำขอเพื่อเป็นการคุ้มครองสิทธิของผู้ฟ้องคดีให้ได้รับการชดเชยความเสียหายอย่างเป็นธรรมตามข้อเท็จจริงและผลกระทบทางสุขภาพที่ได้รับสารกัมมันตรังสีแต่ยังไม่ปรากฏอาการโดยจะต้องใช้เวลานานเป็น ๑๐ ปี จึงจะปรากฏความเสียหายทางสุขภาพให้เห็นอย่างชัดเจน อันเป็นผลกระทบทางสุขภาพที่เกิดจากมลพิษสิ่งแวดล้อมในสังคมอุตสาหกรรมและเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่แตกต่างจากความเสียหายในอดีตละเมิดทั่วไปและเป็นแนวทางหนึ่งในการชดเชยความเสียหายที่ใช้ในประเทศสหรัฐอเมริกาตามรายงานการวิจัยสนับสนุนโครงการทบทวนองค์ความรู้ระบบชดเชยความเสียหายที่เกิดจากมลพิษสิ่งแวดล้อม ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีจึงต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายค่ารักษาพยาบาลในอนาคตแก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ฟ้องคดีที่ ๔ และผู้ฟ้องคดีที่ ๗ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๒ เป็นค่าตรวจติดตามแผนการวินิจฉัยอาการเจ็บป่วยโดยคิดตามอัตราค่าใช้จ่ายของแพทย์หญิงวารุณีว่า ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ฟ้องคดีที่ ๔ และผู้ฟ้องคดีที่ ๗ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๒ ต้องตรวจทางห้องปฏิบัติการ (เลือด) ทุก ๖ เดือนหรือเมื่อเจ็บป่วย และตรวจโครโมโซมปีละครั้ง ซึ่งโรงพยาบาลรัฐคิดค่าตรวจโครโมโซมครั้งละ ๒,๐๐๐ บาท และค่าตรวจเลือดครั้งละประมาณ ๑,๒๐๐ บาท นับแต่ศาลมีคำพิพากษาเมื่อวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๔๗ เหลือระยะเวลาที่ต้องเฝ้าติดตามอีก ๖ ปี ค่าตรวจติดตามแผนการวินิจฉัยอาการเจ็บป่วยคิดเป็นเงินปีละ ๔,๔๐๐ บาท ต่อคน ระยะเวลา ๖ ปี เป็นเงินคนละ

๒๖,๔๐๐ บาท และเป็นค่ารักษาอาการเจ็บป่วยเมื่อป่วยเป็นมะเร็ง ซึ่งคิดจากฐานการคำนวณ อัตราความเสี่ยงที่ผู้ได้รับรังสีจะป่วยและเสียชีวิตด้วยโรคมะเร็ง ตามความเห็นของ แพทย์หญิงวรรณ เชาว์วรกุล ผู้เชี่ยวชาญด้านระบาดวิทยา และแพทย์หญิงฉันทนา ผดุงเทศ ผู้เชี่ยวชาญด้านอาชีวเวชศาสตร์ ว่า ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ฟ้องคดีที่ ๔ และผู้ฟ้องคดีที่ ๗ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๒ มีค่าความเสี่ยงเท่ากับ ๐.๑ คน ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ มีค่าความเสี่ยงเท่ากับ ๐.๓ คน เมื่อนำอัตราค่ารักษาพยาบาลในการรักษาโรคมะเร็ง ของโรงพยาบาลบำรุงราษฎร์ ผู้ป่วยโรคมะเร็งต้องเสียค่ารักษาพยาบาลคนละ ๑,๓๔๓,๙๗๐ บาท มาคำนวณเทียบความเสี่ยงของผู้ฟ้องคดีแต่ละรายคิดเป็นค่าใช้จ่ายของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ฟ้องคดีที่ ๔ และผู้ฟ้องคดีที่ ๗ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๒ คนละ ๑๓๔,๓๙๗ บาท และคิดเป็น ค่าใช้จ่ายของผู้ฟ้องคดีที่ ๒ จำนวน ๔๐๓,๑๙๑ บาท รวมเป็นค่าใช้จ่ายเมื่อคำนวณ ตามความเสี่ยงเป็นเงิน ๑,๔๗๘,๓๖๗ บาท แต่เนื่องจากผู้ฟ้องคดีดังกล่าวยังไม่เจ็บป่วย แต่เพื่อเป็นหลักประกันทางสุขภาพดังกล่าวจึงให้ศาลกำหนดวิธีการชดใช้ค่าสินไหมทดแทน ค่ารักษาพยาบาลในอนาคตในส่วนนี้ โดยให้ผู้ถูกฟ้องคดีตั้งกองทุนในจำนวนเงิน ๑,๔๗๘,๓๖๗ บาท

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษากลับค่าพิพาทของศาลปกครองชั้นต้น เป็นให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้ค่ารักษาพยาบาลในอนาคตแก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ฟ้องคดีที่ ๔ และผู้ฟ้องคดีที่ ๗ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๒ ดังนี้

๑. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้ค่าตรวจเฝ้าระวังอาการเจ็บป่วยให้แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ฟ้องคดีที่ ๔ และผู้ฟ้องคดีที่ ๗ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๒ เป็นเงินคนละ ๒๖,๔๐๐ บาท รวมเป็นเงิน ๒๓๗,๖๐๐ บาท

๒. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีรับผิดชอบค่ารักษาพยาบาลในอนาคตให้แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ฟ้องคดีที่ ๔ และผู้ฟ้องคดีที่ ๗ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๒ จนกว่าจะมีสุขภาพอนามัย เป็นปกติ โดยวิธีการจัดตั้งกองทุนในจำนวนเงิน ๑,๔๗๘,๓๖๗ บาท เพื่อให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ฟ้องคดีที่ ๔ และผู้ฟ้องคดีที่ ๗ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๒ มีสิทธิเบิกจ่าย เมื่อต้องเสียค่าใช้จ่ายและค่ารักษาพยาบาลที่เกี่ยวข้องตามความเป็นจริงในอนาคต

ผู้ถูกฟ้องคดีแก้อุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ฟ้องคดีที่ ๔ และผู้ฟ้องคดีที่ ๗ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๒ ว่า ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาชดด้วยกฎหมาย และเป็นธรรมแล้ว ขอให้เอาค่าพิพาทของศาลปกครองชั้นต้นเป็นส่วนหนึ่งของ ค่าแก้อุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ฟ้องคดีที่ ๔

/และผู้ฟ้องคดีที่ ๗...

และผู้ฟ้องคดีที่ ๗ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๒ ไม่มีสิทธิเรียกร้องค่าเสียหายจากผู้ถูกฟ้องคดี ในส่วนของอุทธรณ์ได้อีก เนื่องจากผู้ฟ้องคดีดังกล่าวยอมรับในอุทธรณ์ว่าไม่ตั้งใจอุทธรณ์ สำหรับคำรักษาพยาบาลในส่วนที่เกิดขึ้นนับแต่วันหลังศาลปกครองชั้นต้นมีคำพิพากษา เมื่อวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๔๗ (ที่ฎกคือ ๒๕๔๕) จนถึงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๔๗ ที่ศาลปกครองชั้นต้นได้พิพากษายกคำร้องในส่วนนี้ เพราะสามารถเรียกเพิ่มเติมได้จาก บริษัท กมลสุขโกศล อิเล็กทริก จำกัด ผู้ครอบครองรังสีโคบอลท์ - ๖๐ ในคดีของศาลแพ่ง ซึ่งศาลแพ่งได้มีคำพิพากษาในคดีหมายเลขดำที่ ๘๑๖/๒๕๔๔ คดีหมายเลขแดงที่ ๑๒๖๘/๒๕๔๗ เมื่อวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๔๗ สงวนสิทธิที่จะแก้ไขคำพิพากษาในส่วนคำสินไหมทดแทน เพื่อความเสียหายแก่ร่างกายหรืออนามัยของผู้ฟ้องคดีไว้ภายในกำหนดสองปีจากบริษัท ดังกล่าวไว้แล้ว

ศาลปกครองสูงสุดออกนั่งพิจารณาคดี โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของ ตุลาการเจ้าของสำนวน คำแถลงด้วยวาจาของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ฟ้องคดีที่ ๔ และผู้ฟ้องคดีที่ ๗ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๒ และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์ของตุลาการ ผู้แถลงคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาเอกสารทั้งหมดในสำนวนคดี กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ศาลปกครองชั้นต้นมีคำพิพากษาถึงที่สุดว่า ผู้ถูกฟ้องคดี ละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติเป็นเหตุให้เกิดละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี ทั้งสิบสองคน จึงมีคำพิพากษาเมื่อวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๔๕ พิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดี ชำระคำสินไหมทดแทนแก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ เป็นเงิน ๕๒,๕๐๐ บาท แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ เป็นเงิน ๑๒๗,๓๑๕ บาท แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๓ เป็นเงิน ๒๖๑,๗๓๗ บาท แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๔ เป็นเงิน ๘๗,๔๒๓ บาท แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๕ และผู้ฟ้องคดีที่ ๖ รวมกันเป็นเงิน ๘๑๐,๗๘๐ บาท แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๗ เป็นเงิน ๘๕,๒๒๑ บาท แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๘ เป็นเงิน ๔๓,๑๖๐ บาท แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๙ เป็นเงิน ๑,๖๐๖,๖๘๐ บาท แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑๐ เป็นเงิน ๓๖๕,๑๔๐ บาท แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑๑ เป็นเงิน ๑,๓๘๒,๓๔๕ บาท แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑๒ เป็นเงิน ๔๐๐,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละเจ็ดครึ่งต่อปี นับแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ เป็นต้นไป จนกว่าจะชำระเสร็จ ภายในกำหนด ๓๐ วัน และให้สงวนสิทธิที่จะแก้ไขคำพิพากษา ในส่วนคำรักษาพยาบาลในอนาคตที่จะต้องติดตามผลการตรวจเลือด โครโมโซม ดีเอ็นเอ

/และขาดผล...

และบาดแผลของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ฟ้องคดีที่ ๔ และผู้ฟ้องคดีที่ ๗ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๒ เพื่อกำหนดค่ารักษาพยาบาลในอนาคตอีกภายในระยะเวลาไม่เกินสองปี นับแต่วันที่ มีคำพิพากษา คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก ต่อมา ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ฟ้องคดีที่ ๔ และผู้ฟ้องคดีที่ ๗ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๒ ยื่นคำร้องขอให้ศาลปกครองชั้นต้นแก้ไขคำพิพากษาเพิ่มเติม ในส่วนของค่ารักษาพยาบาลในอนาคตตามคำพิพากษาดังกล่าว เป็นค่ารักษาพยาบาล ในอนาคตบางส่วนที่เกิดขึ้นภายหลังที่ศาลปกครองชั้นต้นมีคำพิพากษาของผู้ฟ้องคดี แต่ละรายรวมเป็นเงิน ๕๘,๗๕๘.๓๗ บาท และเป็นค่ารักษาพยาบาลในอนาคตที่เกิดขึ้น จากการแผ่รังสีและรักษาพยาบาลในอนาคต เป็นค่าใช้จ่ายในการตรวจแผ่รังสีอาการเจ็บป่วย ของผู้ฟ้องคดีแต่ละรายรวมกันเป็นเงิน ๒,๑๒๐,๕๕๐ บาท ค่าขยายยอดเลือดของผู้ ฟ้องคดีที่ ๙ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๑ รวมกันเป็นเงิน ๕๕,๘๔๕ บาท และค่ารักษาพยาบาล กรณีเจ็บป่วยเป็นโรคมะเร็งคำนวณตามความเสียหายของผู้ฟ้องคดีแต่ละรายรวมกันเป็นเงิน ๑,๔๗๘,๓๖๗ บาท รวมเป็นค่ารักษาพยาบาลในอนาคตทั้งสิ้น ๓,๗๑๓,๕๒๐.๓๐ บาท ศาลปกครองชั้นต้นยกคำร้องของผู้ฟ้องคดีดังกล่าว

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า คดีนี้สืบเนื่องจากศาลปกครองชั้นต้นมีคำพิพากษา ถึงที่สุดให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระค่าสินไหมทดแทนพร้อมดอกเบี้ยแก่ผู้ฟ้องคดีทั้งสิบสองคน และให้สงวนสิทธิที่จะแก้ไขคำพิพากษาในส่วนค่ารักษาพยาบาลในอนาคตที่จะต้องติดตาม ผลการตรวจเลือด โครโมโซม ดีเอ็นเอ และบาดแผลของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ฟ้องคดีที่ ๔ และผู้ฟ้องคดีที่ ๗ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๒ เพื่อกำหนดค่ารักษาพยาบาลในอนาคตอีกภายในระยะเวลา ไม่เกินสองปีนับแต่วันที่ มีคำพิพากษา ต่อมา ศาลปกครองชั้นต้นได้พิพากษายกคำร้องของ ผู้ฟ้องคดีทั้งเก้าคนดังกล่าวที่ขอให้ศาลแก้ไขคำพิพากษาเพิ่มเติมในส่วนของค่ารักษาพยาบาล ที่เกิดขึ้นภายในสองปีนับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษาในคดีเดิม ผู้ฟ้องคดีทั้งเก้าคนดังกล่าว อุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นว่าไม่ติดใจค่ารักษาพยาบาลที่เกิดขึ้นภายหลัง ศาลมีคำพิพากษา แต่อุทธรณ์ขอค่ารักษาพยาบาลในอนาคตเป็นค่าตรวจติดตาม ผลการตรวจเลือดและโครโมโซม และค่ารักษาพยาบาลเมื่อป่วยเป็นมะเร็งคำนวณตามความเสียหาย ดังนั้น ปัญหาที่จะต้องวินิจฉัยตามคำอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีทั้งเก้าคนดังกล่าวมีว่า ศาลปกครองจะแก้ไขคำพิพากษาในส่วนค่ารักษาพยาบาลในอนาคตเป็นค่าตรวจติดตาม ผลการตรวจเลือดและโครโมโซม และเป็นค่ารักษาพยาบาลเมื่อป่วยเป็นมะเร็งคำนวณ ตามความเสียหาย เพื่อกำหนดค่ารักษาพยาบาลในอนาคตให้ผู้ฟ้องคดีได้หรือไม่ เห็นว่า ค่ารักษาพยาบาลในอนาคตที่ศาลปกครองจะแก้ไขให้ได้ ต้องเป็นค่าใช้จ่ายที่ศาลปกครองชั้นต้น

/ได้พิพากษา...

ได้พิพากษากำหนดให้แล้ว แต่มีข้อมูลเพิ่มเติมและมีความจำเป็นต้องเสียค่าใช้จ่ายในส่วนนี้เพิ่มขึ้น ศาลปกครองจึงจะกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมได้ภายในสองปี เมื่อค่าเสียหายตามคำขอในคำอุทธรณ์ อ้างว่าเป็นค่ารักษาพยาบาลในอนาคตของผู้ฟ้องคดีทั้งเก้าคนดังกล่าวเป็นค่ารักษาพยาบาล ในอนาคตที่กล่าวอ้างขึ้นมาใหม่ไม่มีฐานค่าเสียหายที่ศาลปกครองได้กำหนดไว้เดิม โดยศาลปกครองชั้นต้นได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดในคดีเดิมไม่กำหนดค่ารักษาพยาบาล ในส่วนนี้ให้ ค่ารักษาพยาบาลในอนาคตในส่วนนี้จึงไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่ศาลปกครอง จะกำหนดให้ได้ ที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกคำขอของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ฟ้องคดีที่ ๔ ผู้ฟ้องคดีที่ ๗ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๒ ในส่วนของค่ารักษาพยาบาลในอนาคต จึงชอบแล้ว

พิพากษายืน

นายวิชัย ชื่นชมพูนุท
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายดำริ วัฒนสิงหะ
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายปรีชา ขวลิขิตดำรง
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายจรรยา อินทจาร์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายวรพจน์ วิศรุตพิชญ์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายวิษณุ วรรฎัญญู

วันที่อ่าน ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑

ศศิภัทร : ผู้พิมพ์

ภาคพล : ผู้ตรวจ